

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการทดลอง

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

1.2.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมากกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

1.2.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชาย-หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโนนม่วง ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโนนม่วง ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่มีคะแนนจากการทำแบบวัดทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 32 คน ประกอบด้วย กลุ่มทดลองจำนวน 16 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 16 คน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย

1.4.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 แบบประเมินทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยที่ผู้วิจัยพัฒนามาจาก แบบประเมินทักษะชีวิต ของ ประวิทย์ เอราวรรณ และนุชนา เหลืองอังกูร (2544)

1.5.2 แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 โรงเรียนบ้านโนนม่วง จังหวัดขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 60 คน ทำแบบประเมินทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยทุกคน (Pretest) และคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนจากการทำแบบวัดทักษะชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (คะแนน T ปกติ ต่ำกว่า 50) จำนวน 32 คน สอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการทดลอง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 16 คนและกลุ่มควบคุม 16 คน

1.6.2 ดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองเข้าร่วมการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 45-60 นาที ผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมเข้าเรียนตามปกติ

1.6.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบประเมินทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย (Posttest)

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.7.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบประเมินทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

1.7.2 ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon signed - rank test

1.7.3 ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ The Mann-Whitney U test

1.8 สรุปผลการทดลอง

1.8.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย มีทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยมากกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย มีทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

2.1.1 เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทำให้มีความกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่ม ทำให้สามารถระดมความคิดได้อย่างหลากหลาย จึงควรนำกิจกรรมกลุ่มมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ

2.1.2 ในขณะที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มทั้ง 10 ครั้ง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ดังนั้น ครูจึงควรนำกิจกรรมเหล่านี้ไปใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเป็นกิจกรรมโฮมรูมให้นักเรียนด้วย เป็นต้น

2.1.3 เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนได้ ผู้เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมให้นักกิจกรรมกลุ่มมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะ

ในการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือในวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 การทำกิจกรรมกลุ่มควรมีผู้ช่วยผู้นำกลุ่มเพื่อช่วยดูแลและอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกอย่างทั่วถึง ตลอดจนได้ร่วมสังเกตและประเมินผลกิจกรรมได้อีกด้วย

2.2.2 ควรนำกิจกรรมกลุ่มไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ อีกด้วย เพื่อหาข้อสรุปที่กว้างขึ้น

2.2.3 ควรมีการติดตามผลภายหลังการทดลอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและความคงทนของทักษะชีวิตด้านจิตพิสัยของนักเรียนด้วย

2.2.4 ควรมีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในด้านอื่น ๆ ให้กว้างขวางอีก ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัยและด้านทักษะพิสัย